

[Indenrigsministeren.]

deraf efter Partiets Mening skulde blive Tilhængere af Grundskyld. Jeg maa sige, at der er i denne lille Bemærkning i det konservative Partis Betænkning noget overmaade karakteristisk. Man tør sikkert sige, at der er intet Parti, hvis Politik i højere Grad søger at hindre, at den store almindelige Befolkning bliver Grundejere; og naar man har ført en Politik, der søger at hindre det paa de forskellige Omraader, kommer man bagefter og benytter som Argument imod en Grundværdibeskatning, at der er saa faa af Befolkningen, der er Grundejere.

Det er ogsaa højst interessant at se, at det ærede Parti i sin Betænkning henviser til det Forslag, Partiet har forelagt i Landstinget i Aar som Udtryk for, hvad Partiet ønsker: en Begrænsning af Amtsbeskatningen. Ja, det, der er Tale om dér, er jo ikke en Begrænsning af Amtsbeskatningen i og for sig som Skattebyrde, der er Tale om at flytte 8 til 10 Millioner over fra Amtsbeskatningen til Kommunerne. Hvordan det Forslag, det konservative Parti har forelagt, virker i Praksis, har jeg tilladt mig at gøre Rede for i Landstinget. Enhver, der gaar disse Beregninger efter, vil kunne overtale sig om, at dette Skatteomlægningsforslag i hvert Tilfælde vil betyde forøget Skattebyrde for Tusinder og atter Tusinder af mindre Ejendomsbesiddere Landet over og kun en Skattelettelse for de ganske enkelte store Ejendomsbesiddere indenfor hver Kommune.

Men selv om det konservative Partis Betænkning og Udtalelser altsaa her er lidt snurrige, er der i og for sig ingen Grund til at undres over Realiteten deri.

Derimod er det rigtigt, som ærede Ordførere har gjort opmærksom paa, at Venstrepartiet tidligere har erkendt en Grundskyldsreforms Berettigelse. Det gjorde Partiet med overordentlig stærke Ord i Landbokommissionens Betænkning i 1920. Det gjorde Partiet ved at medvirke til Reformen i 1926, og jeg har ikke hørt, at Venstrepartiet siden har ment, at der var Grund til at være skuffet over den Skatteændring, der skete fra Ejendomsskyld til Grundskyld i 1926. Men alle ved ogsaa, at naar man ikke kom videre i 1926, end man gjorde, stod det bl. a. i Forbindelse med, at Venstrepartiet havde den Opfattelse, at yderligere Forskydninger fra Ejendomsskyld til Grundskyld vilde medføre betydelige Forskydninger fra de bymæssige Bebyggelser til Landbruget.

Nu viser det sig efter de Beregninger, som danner Grundlaget for dette Forslag,

og efter de Beregninger, som Udvalgets forskellige Partier har bedt om og faaet fra Ministeriet, at det har været muligt her at foreslaa et System, hvorefter gennemsnitlig 40 pCt. af den tilbageværende Ejendoms-skyld kan afløses af Grundskyld, uden at saadanne Forskydninger finder Sted. Jeg ser nok, at Venstre i Betænkningen anfører noget andet, og Venstres Ordfører har i Dag ogsaa givet Udtryk herfor. Men de Beregninger, der foreligger, taler et andet Sprog, naar man da behandler dem loyalt. De viser, at man her er saa nær ved Bibeholdelsen af samme indbyrdes Forhold i Beskatningen mellem de forskellige Erhvervsgrupper som vel overhovedet tænkeligt, naar man staar overfor Gennemførelse af en Skattereform.

Det ærede Medlem Hr. Pinholt var saa venlig at sige, at dette Forslag var der ingen Princip i eller ingen Mening i — jeg husker ikke nøjagtigt det venlige Ord, det ærede Medlem brugte. Men hvis Formaalet er at naa et Skridt videre ad Grundskyldsvejen bort fra Ejendomsskyld, uden at der sker væsentlige Forskydninger fra den ene Erhvervsgruppe til den anden, er der i Sandhed Princip i dette Forslag. Det har i høj Grad vist sig gennem de Beregninger, som ogsaa det ærede Medlem har bedt om at faa foretaget i Ministeriet. Jeg har nok Følelsen af, at det ærede Medlem er en lille Smule skuffet over, at de Oplysninger, man har begæret og faaet, ikke er anvendelige i den Agitation, som Venstre gerne vil have Mulighed for at føre med Hensyn til dette Forslag, men det maa man nu finde sig i og affinde sig med Kendsgerningerne, som de foreligger.

For en af de Kommuner, som Venstre gerne har villet have Oplysning om, Janderup-Billum — det er en Kommune, som staar det ærede Medlem meget nær, og det var jo rart at faa at se, hvilke forfærdelige Resultater dette Forslag vilde føre med sig dér — viser Beregningerne, at der overhovedet kun er en Forskydning paa 56 Kr. fra den ene Erhvervsgruppe til den anden. Det viser sig, at Husmandsbrug i denne Kommune faar en Lettelse paa ca. 300 Kr., Gaarde paa 1—2 Tdr. Hartkorn faar en Lettelse paa ca. 350 Kr., og først naar man kommer op over 2 Tdr. Hartkorn, sker der en ganske lille Forøgelse af Skatten.

Jeg tager en saadan Kommune som Haverslev-Bejstrup. Det viser sig her paa samme Maade, at der praktisk talt ingen Forskydning er mellem Erhvervsgrupperne. Husmandsbrug faar en Lettelse paa godt 200 Kr., Gaarde paa 1—2 Tdr. Hartkorn en Lettelse paa 546 Kr., Gaarde paa 2—4 Tdr.